

3. Ozdrowieńcy, którzy przebyli dur w szpitalu, poddają się badaniom określonym w ust. 1 w tymże szpitalu, w pozostałych zaś przypadkach ma odpowiednie zastosowanie przepis § 3 ust. 3.

§ 5. Osoby, które prowadząc wspólne gospodarstwo z chorym na dur, były z nim w styczności, obowiązane są poddać się badaniu na nosicielstwo w terminie i w zakładzie społecznym służby zdrowia, wskazanym przez prezydium powiatowej (miejskiej) rady narodowej.

§ 6. 1. O każdym przypadku stwierdzonego nosicielstwa oraz o pierwszym zgłoszeniu się nosiciela zarazków duru do badań zakład społeczny służby zdrowia obowiązany jest zawiadomić niezwłocznie prezydium powiatowej (miejskiej) rady narodowej, właściwej ze względu na miejsce zamieszkania nosiciela, podając jego imię, nazwisko, adres oraz miejsce i rodzaj zatrudnienia.

2. Zakład społeczny służby zdrowia obowiązany jest zawiadomić właściwe prezydium powiatowej (miejskiej) rady narodowej o każdym nieusprawiedliwionym niestawieniu nosiciela na badanie w wyznaczonym terminie.

3. W przypadkach, gdy po co najmniej rocznej obserwacji nosiciela trzykrotnie kolejno po sobie następujące badania nie wykazały w ustroju obecności zarazków duru, zakład społeczny służby zdrowia zwalnia daną osobę od obowiązku poddawania się dalszym badaniom na nosicielstwo oraz zawiadamia o tym prezydium powiatowej (miejskiej) rady narodowej.

4. W przypadkach określonych w ust. 1 i 3, jeżeli nosiciel bądź osoba zwolniona od obowiązku poddawania się badaniom jest zatrudniona w zakładzie wymienionym w § 3 ust. 1, zakład społeczny służby zdrowia zawiadamia również pracodawcę tej osoby.

§ 7. Prezydium powiatowej (miejskiej) rady narodowej sprawuje nadzór nad nosicielami, przebywającymi na podległym mu obszarze, prowadzi rejestr

nosicieli według wzoru ustalonego przez Ministra Zdrowia oraz czuwa nad przestrzeganiem przepisów niniejszego rozporządzenia.

§ 8. W zakładach pracy nie wolno zatrudniać nosicieli zarazków duru przy czynnościach związanych z pielęgnacją dzieci i osób chorych, wytwarzaniem lub wprowadzaniem w obieg artykułów żywności oraz dostarczaniem wody do picia.

§ 9. 1. Do pracy w zakładach wymienionych w § 3 ust. 1 nie wolno przyjmować osób, które nie przedstawiają aktualnego świadectwa wydanego przez ośrodek zdrowia, właściwy ze względu na ich miejsce zamieszkania, stwierdzającego, że poddały się badaniom na nosicielstwo oraz że badania te dały wynik ujemny.

2. Nosiciele oraz ozdrowieńcy bez względu na spełniane czynności mogą być w uzasadnionych przypadkach zatrudnieni w zakładach wymienionych w § 3 ust. 1 jedynie za zgodą prezydium powiatowej (miejskiej) rady narodowej, pod warunkiem, że będą zachowane środki ochronne, niezbędne do zapobieżenia szerzeniu się duru.

3. Zakład, wymieniony w § 3 ust. 1, obowiązany jest — w przypadku otrzymania zawiadomienia o stwierdzonym nosicielstwie pracownika (§ 6 ust. 4) — odsunąć go niezwłocznie od zajęć dotychczas przez niego wykonywanych oraz zatrudnić przy czynnościach określonych przez prezydium powiatowej (miejskiej) rady narodowej. W przypadku, gdy takie zatrudnienie nie jest możliwe, stosunek służbowy bądź stosunek pracy powinien być rozwiązany z zachowaniem obowiązujących przepisów.

§ 10. Koszty badań na nosicielstwo ponosi Skarb Państwa.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia: T. Michejda

307

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 29 lipca 1950 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie osobnych opłat za wykonywanie czynności przez funkcjonariuszów celnych poza miejscem urzędowym lub poza czasem urzędowym oraz za konwojowanie i strzeżenie towarów.

Na podstawie art. 44 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 16 czerwca 1937 r. w sprawie osobnych opłat za wykonywanie czynności przez funkcjonariuszów celnych poza miejscem urzędowym lub poza czasem urzędowym oraz za konwojowanie i strzeżenie towarów (Dz. U. R. P.

z 1937 r. Nr 48, poz. 375 i z 1946 r. Nr 44, poz. 258) wprowadza się następujące zmiany:

W § 7 pkt 1) wyrazy „40 zł” zastępuje się wyrazami „200 zł”, a wyrazy „60 zł” wyrazami „300 zł”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. W. Trąmpczyński

WARUNKI PRENUMERATY DZIENNIKA USTAW R. P. NA ROK 1951

OPLATA ZA PRENUMERATĘ DZIENNIKA USTAW R. P.
na rok 1951 wynosi:

	z załącznikami	bez załączników
rocznie	2000 zł	1500 zł
półrocznie	1200 zł	900 zł

Oплата за пренумератę повинна być уiszczана co najmniej na 15 dni przed początkiem okresu пренумераты, а więc за okres roczny lub за I półrocze do dnia 15 grudnia 1950 r., за II półrocze do dnia 15 czerwca 1951 r.

Wpłaty uiszczone po tych terminach będą zaliczane na okresy następne, przy czym spóźniona оплата за пренумератę roczną zostanie przeliczona na półroczną.

Zgłoszenia пренумераты dla władz, urzędów, instytucji i zakładów państwowych dokonują właściwe ministerstwa i urzędy centralne w formie rozdzielników w terminie do dnia 30 listopada 1950 r. i w całości ją opłacają.

Wszelkie wpłaty zarówno z tytułu пренумераты jak i kupna poszczególnych numerów Dziennika Ustaw R. P. należy wносить na konto Administracji Wydawnictw Ministerstwa Sprawiedliwości w P. K. O. Warszawa Nr I-1999/416.

Пренумерата kwartalna normalna wynosi 800 zł, ulgowa 400 zł. Z пренумераты ulgowej korzystają władze, urzędy zakłady i instytucje państwowe, z wyjątkiem banków, monopolu i przedsiębiorstw państwowych.

Пренумератę należy wpłacać z góry na piętnaście dni przed rozpoczęciem kwartału kalendarzowego na konto Administracji Dziennika Ustaw R. P. w P. K. O. w Warszawie Nr I—1999.

Zgłoszenia na пренумератę przyjmują ponadto Biura Sprzedaży Dziennika Ustaw R. P. w Warszawie, ul. Leszno 53/55 i ul. Nowowiejska 6 oraz w Łodzi, Gmach Sądów, Plac Dąbrowskiego 5.

Pojedyncze numery są do nabycia w biurach sprzedaży i kasach wszystkich sądów okręgowych. Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wносить należy do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacyj spóźnionych lub wniesionych niewłaściwie nie uwzględnia się.

Adres Redakcji i Administracji: Warszawa, ul. Leszno 53/55.

Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości w Drukarni Ministerstwa Sprawiedl. w Warszawie, ul. Nowowiejska 6.